

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2005-7011-0003
Dok.: TSP40084

Besvarelse af spørgsmål nr. 11 af 25. maj 2005 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af tinglysningsloven, konkursloven og andre love (virksomhedspant) (L 162 – spørgsmål 11).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes uddybe kommentaren til høringssvaret fra Kuratorforeningen for så vidt angår de punkter i høringssvaret, hvor ministeren mener, at der er tale om en misforståelse?”

Svar:

1. Kuratorforeningen har i sit høringssvar rejst en række spørgsmål om rekonstruktion, misbrug af virksomhedspanteordningen i form af konkursrytteri og kreditorly samt om risikoen for flere konkursboer, der slutes i medfør af konkurslovens § 143, stk. 1 og 2.

2. Kuratorforeningen har for det første anført, at en ordning med virksomhedspant vil vanskeliggøre rekonstruktionen af insolvente, men levedygtige virksomheder. Det skyldes, at et virksomhedspant efter Kuratorforeningens opfattelse vil omfatte nye aktiver, der erhverves under en anmeldt betalingsstandsning.

Justitsministeriet skal bemærke hertil, at efter lovforslagets § 1, nr. 2 (den foreslåede § 47 f, stk. 2, i tinglysningsloven), vil aktiver, der erhverves af skyldneren efter anmeldelse af betalingsstandsning, *ikke* blive omfattet af et virksomhedspant eller fordringspant, der er stiftet inden anmeldelsen. Det betyder, at disse aktiver netop vil kunne indgå i finansieringen af rekonstruktionsbestræbelser uanset en tidligere virksomhedspantsætning.

Det skal endvidere bemærkes, at der med lovforslaget foreslås indført nye regler, som særligt tager sigte på at forbedre muligheden for at rekonstruere en insolvent, men levedygtig virksomhed, hvorved en konkurs med store tab for kreditorerne kan undgås. Der henvises herom til besvarelsen af Retsudvalgets spørgsmål 1.

3. Kuratorforeningen har endvidere – dog uden en nærmere konkretisering – anført, at virksomhedspant vil kunne give anledning til misbrug i form af bl.a. konkursrytteri, og at virksomhedspantet må befrygtes at kunne tjene som et delvist kreditorly.

Kuratorforeningen har bemærket, at indførelsen af virksomhedspant vil medføre, at antallet af boer, der slutes efter konkurslovens § 143, stk. 1 eller 2, dvs. uden dækning til omkostninger ved bobehandlingen, må forventes at stige betragteligt.

Kuratorforeningen tilslutter sig endvidere Advokatrådets bemærkninger om, at rådet er skeptisk over for, om den beløbsmæssige hæftelse for virksomhedspanthaveren på 50.000 kr. for boomkostninger er tilstrækkelig.

Justitsministeriet skal hertil for det første bemærke, at den foreslåede ordning med virksomhedspant netop tager højde for det tilfælde, at der kan opstå boer, hvor der ikke er frie aktiver, der kan anvendes til at dække omkostningerne ved bobehandlingen. Lovforslagets § 2, nr. 3 (den foreslåede § 27, stk. 3 og 4, i konkursloven), indebærer således, at en virksomhedspanthaver hæfter med 50.000 kr. for disse omkostninger.

For det andet er det Justitsministeriets opfattelse, at en hæftelse på 50.000 kr. efter en samlet vurdering normalt må anses for passende ud fra hensynet til at sikre en forsvarlig undersøgelse af, om der må antages at være omstødelige og strafbare forhold i boet. Der henvises til besvarelsen af Retsudvalgets spørgsmål 10.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt virksomhedspant kan give anledning til misbrug, har Kuratorforeningen endvidere bemærket, at den foreslåede bestemmelse om at udelukke anvendelsen af virksomhedspant og fordringspant til fordel for nærstående, jf. konkurslovens § 2, også bør omfatte tilfælde, hvor der består et ledelsesmæssigt sammenfald mellem parterne.

Justitsministeriet skal hertil bemærke, at Konkursrådet i sit notat af 7. april 2003 om virksomhedspant anførte, at det burde overvejes at afskære nærstående fra at kunne opnå sikkerhed i form af et virksomhedspant med henblik på at imødegå faren for konkursrytteri og selvbandlægelse. Konkursrådet har ikke nærmere angivet konkrete eksempler på, hvornår der kunne være fare for misbrug.

Udvalget om virksomhedspant har derimod overvejet spørgsmålet om misbrug indgående, jf. betænkning nr. 1459/2005 om virksomhedspant, side 147-149, og har i lyset heraf stillet forslag om et forbud mod at stille virksomhedspant eller fordringspant til fordel for såvel skyldnerens som pantsætterens nærstående i konkurslovens forstand.

Efter Justitsministeriets opfattelse er et sådant forbud tilstrækkeligt til i almindelighed at modvirke misbrug af ordningen. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 (den foreslåede § 47 e, stk. 1, i tinglysningsloven), der bygger på udvalgets anbefalinger.

Efter Justitsministeriets opfattelse må det endvidere på baggrund af retspraksis antages, at skulle der forekomme misbrug eller omgåelse af virksomhedspanteordningen i tilfælde, hvor der er et ledelsesmæssigt sammenfald mellem parterne, vil domstolene efter omstændighederne kunne gribe ind og anse det for omfattet af konkurslovens § 2, nr. 4, som et "tilsvarende interessefællesskab", således at pantsætningen dermed er uden retsvirkning, jf. lovforslagets § 1, nr. 2 (den foreslåede § 47 e, stk. 1). Der henvises til Højesterets dom af 25. august 1997 (UfR 1997.1381H) og Østre Landsrets dom af 1. december 1997 (UfR 1998.520Ø). I den nævnte højesteretsdom fandtes en revisor at have domineret en fond på en sådan måde, og der fandtes at have været en sådan sammenblanding af midler og interesser, at revisoren og fonden måtte anses for nærstående, jf. konkurslovens § 2, nr. 4. I den nævnte landsretsdom måtte to selskaber efter det oplyste om selskabernes indbyrdes forhold og fælles ledelse anses for nærstående, jf. konkurslovens § 2, nr. 3 og 4.